

Czwartek, 29 marca 2012 r.

113. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę wprowadzenia obligacji projektowych w ramach strategii „Europa 2020” jako mechanizmu podziału ryzyka między Wspólnotę Europejską a Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) zapewniającego dodatkowe wsparcie z budżetu UE, który powinien wykorzystywać fundusze UE i zapewnić dodatkowe zainteresowanie ze strony sektora prywatnego, jeżeli chodzi o poszczególne projekty infrastrukturalne zgodnie z celami strategii „Europa 2020”; zachęca EBI do przeprowadzania pilotażowego etapu inicjatywy przed zakończeniem obecnego okresu programowania 2007–2013 w celu umożliwienia oceny skuteczności systemu;

114. zwraca uwagę na postępy poczynione przez EBI w ustanawianiu jasnych procedur w odniesieniu do jurysdykcji, w których nie przestrzega się przepisów; popiera politykę banku, zgodnie z którą nie bierze on udziału w żadnej działalności realizowanej przez kraje odmawiające współpracy; wzywa EBI do dokonania oceny wdrożenia i egzekwowania jego „Polityki wobec nieprzejrzystych i niechętnych do współpracy jurysdykcji o niewystarczających regulacjach” (tzw. polityki NCJ) oraz do przedstawienia przed końcem 2012 r. Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania w tym zakresie; zachęca EBI do dokonywania regularnych przeglądów i aktualizacji jego polityki NCJ w celu dopilnowania tego, by operacje finansowe EBI nie przyczyniały się do jakichkolwiek form oszustw podatkowych, prania pieniędzy ani finansowania terroryzmu;

*

* *

115. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE – 2010 r.: Usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE

P7_TA(2012)0120

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania na temat obywatelstwa UE – 2010 r.: Usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE (2011/2182(INI))

(2013/C 257 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie obrad Komisji Petycji,
- uwzględniając prawo do składania petycji zawarte w art. 227 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 20 TFUE, w którym definiuje się pojęcie obywatelstwa,
- uwzględniając część II Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zatytułowaną „Niedyskryminacja i obywatelstwo Unii” oraz tytuły III i V Karty praw podstawowych,
- uwzględniając art. 45 TFUE i zapisaną w nim swobodę przepływu pracowników europejskich, która wiąże się ze zniesieniem wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami państw członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia oraz innych warunków pracy i zatrudnienia,
- uwzględniając art. 3, 10 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 8 TFUE,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. zatytułowany „Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE – 2010 r. Usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE” (COM(2010)0603),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku – w stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności” (COM(2010)0608),

Czwartek, 29 marca 2012 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽²⁾ (zwaną dalej „dyrektywą w sprawie swobodnego przepływu”),
 - uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽³⁾, (zwaną dalej „dyrektywą o kwalifikacjach zawodowych”),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 kwietnia 2009 r. w sprawie problemów i perspektyw obywatelstwa europejskiego ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając wniosek z dnia 11 sierpnia 2011 r. dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Obywateli (2013) (COM(2011)0489),
 - uwzględniając program sztokholmski, w którym obywatel znajduje się w centrum europejskich działań w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, zapewniających poszanowanie różnorodności oraz ochronę słabszych grup,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Kultury i Edukacji oraz Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0047/2012),
- A. mając na uwadze, że obywatele Unii, niezależnie od swojej niepełnosprawności, mają m.in. prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, czynne i bierne prawo wyborcze w wyborach do Parlamentu Europejskiego oraz w wyborach lokalnych w państwach członkowskich zamieszkania, prawo do otrzymywania ochrony konsularnej ze strony placówek dyplomatycznych i konsularnych innego państwa członkowskiego w państwach trzecich, a także prawo składania petycji do Parlamentu Europejskiego, odwoływania się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz zwracania się do instytucji i organów doradczych Unii w jednym z języków Traktatu ⁽⁶⁾;
- B. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony umocnił i uszczegółowił pojęcie obywatelstwa Unii Europejskiej – wprowadzone po raz pierwszy przez Traktat z Maastricht w roku 1992 – i prawa z nim związane, które można przyspieszyć także za pomocą orzecznictwa, wzmocnienia statusu i wizerunku Unii Europejskiej jako obrońcy praw obywatelskich, udostępnienia środków legislacyjnych służących stymulowaniu aktywnego zaangażowania obywateli UE oraz tworzenia lub promowania nowych praw, takich jak europejska inicjatywa obywatelska czy prawa indywidualne zawarte w Europejskiej karcie prawa podstawowych; mając na uwadze, że obywatelstwo UE to źródło praw, lecz także obowiązków;
- C. mając na uwadze, że świadczy to o wysiłkach podejmowanych przez UE w celu umieszczenia obywateli w centrum swoich działań oraz o pracy zmierzającej do realizacji obszaru wolności, sprawiedliwości i poszanowania praw wszystkich obywateli UE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 137E z 27.5.2010, s. 14.

⁽⁶⁾ Art. 20 ust. 2 TFUE.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

- D. przyjmując z zadowoleniem orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie wykładni art. 51 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z którym w linii orzecznictwa w sprawie ERT podkreślono, że organy państw członkowskich są zobowiązane przestrzegać nadrzędnych przepisów UE dotyczących ochrony praw podstawowych również wtedy, gdy zamierzają ograniczyć za pomocą środków krajowych podstawowe wolności zagwarantowane w TFUE;
- E. mając na uwadze, że swoboda przemieszczania się jest nieodłącznym elementem takich pojęć jak prawa człowieka i obywatelstwo Unii oraz że jest ona jednym z praw podstawowych i jedną z wolności obywateli Unii, uznanych na mocy Traktatów;
- F. mając na uwadze, że siedem lat po wejściu w życie dyrektywy w sprawie swobodnego przepływu nadal utrzymuje się zbyt wiele problemów związanych z jej wdrażaniem; mając na uwadze, że większość skarg obywateli UE dotyczy prawa wjazdu, prawa pobytu na okres dłuższy niż trzy miesiące, ważności zezwoleń na pobyt, zachowania prawa pobytu i prawa stałego pobytu oraz praw członków ich rodzin;
- G. mając na uwadze, że wielu obywateli nie dysponuje wszystkimi stosownymi informacjami na temat praw, jakie daje im dyrektywa w sprawie swobodnego przepływu, w szczególności jeżeli chodzi o dochodzenie praw członków rodziny będących obywatelami państw trzecich;
- H. mając na uwadze, że od obywateli Unii, którzy zwykle zamieszkują w Zjednoczonym Królestwie i którzy składają wniosek o pewne świadczenia z zabezpieczenia społecznego, wymaga się przejścia tzw. testu prawa stałego pobytu, co stanowi dodatkowe warunki dla osób niebędących obywatelami Zjednoczonego Królestwa;
- I. mając na uwadze, że deportacje Romów przeprowadzone przez Francję w 2010 r. były kontrowersyjne nie tylko z perspektywy praw podstawowych, lecz także z punktu widzenia prawa do swobodnego przemieszczania się oraz ze względu na dyskryminację z powodu narodowości i pochodzenia rasowego i etnicznego;
- J. mając na uwadze, że Parlament Europejski przyjął w dniu 15 grudnia 2011 r. rezolucję w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii Europejskiej, w której to rezolucji położono nacisk na prawa pracowników rumuńskich i bułgarskich na jednolitym rynku ⁽¹⁾; mając na uwadze, że kilka państw członkowskich podjęło decyzję o wprowadzeniu lub dalszym stosowaniu rozwiązań przejściowych ograniczających dostęp obywateli Rumunii i Bułgarii do swoich rynków pracy; mając na uwadze, że takie środki mogą prowadzić do wykorzystywania pracowników, nielegalnej pracy i braku dostępu do świadczeń zabezpieczenia społecznego;
- K. mając na uwadze, że swobodny przepływ i dobrowolna mobilność pracowników warunkują wykonywanie szeregu praw, jakie przyznaje się obywatelom na mocy prawodawstwa Unii, oraz sprzyjają wykonywaniu tych praw; mając na uwadze, że ułatwianie swobodnego przepływu może również ułatwić obywatelom pełne korzystanie z jednolitego rynku, stając się istotnym czynnikiem stymulującym wzrost gospodarczy;
- L. uważa, że prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich pozwala najlepiej zrozumieć wartości związane z integracją europejską, jeżeli towarzyszą mu przedsiębrane przez Unię i państwa członkowskie konkretne środki w zakresie informacji, szkolenia, uznawania dyplomów, mobilności pracowników (pracowników sezonowych, transgranicznych, pracowników delegowanych, pracowników przenoszonych w związku ze zmianą siedziby, itp.);
- M. I. mając na uwadze, że duża liczba petycji dotyczy spraw związanych z dostępem do świadczeń z zabezpieczenia społecznego, przede wszystkim w związku z brakiem współpracy organów krajowych, niewłaściwym stosowaniem zasady sumowania świadczeń należnych w kilku państwach członkowskich, (zwłaszcza w odniesieniu do przenoszenia uprawnień emerytalnych), niedostarczaniem odpowiednich informacji na temat obowiązujących zasad lub uciążliwym zarządzaniem sprawami; mając na uwadze, że orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 21 lipca 2011 r. ⁽²⁾ potwierdza przysługujące obywatelom UE prawo do zmiany miejsca pobytu na inne państwo członkowskie UE oraz prawo do zabezpieczenia społecznego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0587.

⁽²⁾ Zob. Lucy Stewart przeciw sekretarzowi stanu ds. pracy i emerytur, sprawa C-503/09.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

- N. mając na uwadze, że proces boloński, w ramach którego dyplomom potwierdzającym zakończenie studiów uniwersyteckich nadaje się charakter ogólny, to etap na drodze do łatwiejszego uznawania dyplomów;
- O. mając na uwadze problemy związane z niewłaściwym stosowaniem dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (środki wyrównawcze, żądanie dodatkowych dokumentów, nieuzasadnione decyzje odmowne podejmowane przez goszczące państwo członkowskie, nieuzasadnione opóźnienia w rozpatrywaniu wniosków, systematyczne stawianie wymogu egzaminu językowego), co stanowi poważną przeszkodę w korzystaniu z praw obywatelskich w całej UE i tym samym pozbawia obywateli możliwości czerpania korzyści ze spójności społecznej;
- P. mając na uwadze, że składający petycję zarzucają niemieckim Urzędom ds. Dzieci i Młodzieży dyskryminujące traktowanie nie-niemieckich małżonków w małżeństwach mieszanych; mając na uwadze, że Jugendamt, ze względu na autonomię działania, ma swój udział w trudnościach, jakie napotykają rozwiedzeni rodzice pochodzący z innego państwa, którzy pragną opuścić terytorium Niemiec wraz ze swoimi dziećmi;
- Q. mając na uwadze, że w dniu 25 października 2011 r. Parlament przyjął rezolucję⁽¹⁾ w sprawie mobilności i integracji osób niepełnosprawnych; mając na uwadze, że liczne petycje składają osoby niepełnosprawne, które codziennie napotykały przeszkody uniemożliwiające im korzystanie z praw obywatelskich UE, tj. normalne korzystanie z systemu edukacji i dostępu do ubezpieczenia lub do transportu publicznego; mając na uwadze potrzebę wprowadzenia w UE spójnego systemu służącego określeniu stopnia niepełnosprawności, którego brak może prowadzić do nierówności czy nawet wykluczenia społecznego;
- R. mając na uwadze, że każdy obywatel europejski, który staje przed obliczem wymiaru sprawiedliwości w danym państwie członkowskim, ma prawo do celów swojej obrony uzyskać dostęp do dokumentów przetłumaczonych na swój język ojczysty, tak aby uniknąć wszelkiej dyskryminacji ze względu na język; mając w szczególności na uwadze, że każdego z nich należy na bieżąco informować o przebiegu dotyczącej go procedury sądowej, a cały ten proces musi przebiegać w dopuszczalnych prawnie terminach;
- S. mając na uwadze, że największymi przeszkodami utrudniającymi korzystanie z aktywnego obywatelstwa Unii są nieznanostwo tego prawa przez obywateli oraz brak szeroko rozpowszechnionych służb informacyjnych o jasnej strukturze; mając na uwadze, że w związku z tym Parlament i Komisja muszą w swoich działaniach na rzecz umocnienia obywatelstwa UE skupić się na lepszej, odpowiednio finansowanej komunikacji z obywatelami i państwami członkowskimi, zarówno na szczeblu lokalnym, jak i krajowym, przy jednoczesnym usuwaniu wszystkich nadal istniejących przeszkód prawnych i administracyjnych utrudniających obywatelom UE korzystanie z ich praw oraz zapewnianiu im dostępu do jasnego i odpowiedniego doradztwa;
1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji Europejskiej za rok 2010 dotyczące obywatelstwa, mające na celu likwidację przeszkód stojących na drodze do praw obywatelskich UE, i uważa, że propozycje tam zawarte to konkretne działania umożliwiające redukcję zbędnych wydatków, a tym samym przyczyniające się do zwiększenia siły nabywczej obywateli UE, co jest szczególnie ważne w czasach kryzysu; wzywa Komisję do zapewnienia jak najszybszego przedłożenia i zatwierdzenia legislacyjnych i nielegislacyjnych środków przedstawionych w sprawozdaniu, tak aby zapewnić skuteczność praw obywatelskich UE i usunięcie przez państwa członkowskie wyżej wspomnianych przeszkód przy jednoczesnym wprowadzeniu środków administracyjnych ułatwiających szerokie korzystanie z tych praw i usuwaniu ewentualnych sprzeczności między prawem krajowym i europejskim;
2. zauważa, że pomimo iż prawo do składania petycji do Parlamentu Europejskiego jest wyraźnie przewidziane w Traktatach, to nie jest ono w stopniu wystarczającym znane ani wykorzystywane, i dlatego wzywa do lepszej aktywnej komunikacji z obywatelami – łącznie z uzasadnieniami i wyjaśnieniami – na temat przysługującego im prawa do składania petycji w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wzywa ponadto Komisję do prowadzenia – podobnie jak Parlament – szerszych działań reklamujących prawo do składania petycji poprzez przedstawicielstwa w państwach członkowskich, zdecentralizowane sieci informacyjne, sieć krajowych rzeczników praw obywatelskich oraz wszystkie organizacje pracujące z Komisją i Parlamentem (np. partnerów społecznych i innych przedstawicieli interesów) w celu dotarcia do jak największej liczby obywateli i wymiany najlepszych praktyk;

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0453.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

3. uważa, że europejska inicjatywa obywatelska, która będzie możliwa od 1 kwietnia 2012 r., stanowi pierwszy instrument ponadnarodowej demokracji uczestniczącej i da obywatelom możliwość aktywnego angażowania się w kształtowanie europejskich strategii politycznych i prawodawstwa europejskiego; wzywa do skutecznego, przejrzystego i odpowiedzialnego wdrożenia rozporządzenia o europejskiej inicjatywie obywatelskiej, a przede wszystkim wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do wprowadzenia w stosownym czasie wszelkich niezbędnych rozwiązań administracyjnych i praktycznych, do odgrywania aktywnej roli i do rzeczywistego informowania obywateli o tym nowym narzędziu, aby wszyscy obywatele UE mogli z niego w pełni korzystać, a zwłaszcza do wykorzystania „Europejskiego Roku Obywateli” (2013) do podnoszenia świadomości na ten temat; uważa ponadto, że Komisja Petycji, ze względu na doświadczenie w zakresie kontaktów bezpośrednich z obywatelami, powinno się powierzyć obowiązek prowadzenia wysłuchań publicznych z udziałem organizatorów udanych europejskich inicjatyw obywatelskich, jak przewiduje to art. 11 rozporządzenia o europejskiej inicjatywie obywatelskiej; proponuje, aby Komisja Europejska regularnie przedstawiała Komisji Petycji sprawozdania z wdrożenia europejskiej inicjatywy obywatelskiej;

4. wzywa Komisję, aby ta przygotowując roczne sprawozdanie na temat stosowania europejskiej Karty praw podstawowych skupiła się nie tylko na stosowaniu karty, ale także na wszystkich artykułach Traktatu dotyczących praw podstawowych i sytuacji praw podstawowych w Unii Europejskiej; wzywa Komisję do uwzględnienia w tym sprawozdaniu bardziej szczegółowych informacji na temat wdrażania postanowień Karty praw podstawowych przez państwa członkowskie wówczas, gdy stosują one prawo europejskie, oraz na temat kwestii podnoszonych przez obywateli, sposobu zareagowania na konkretne problemy oraz podjętych środków;

5. wzywa wszystkie instytucje Unii, organy, biura i agencje do zagwarantowania prawa do dostępu do dokumentów zapewnionego w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ – ważnego prawa przysługującego wszystkim obywatelom UE – poprzez poprawę przejrzystości i czynienie dostępu do dokumentów i informacji łatwym, przyjaznym dla użytkownika i kompleksowym, łącznie z dostarczeniem technologii wolnych od barier, tak aby obywatele mogli ściślej uczestniczyć w procesie podejmowania decyzji; w tym kontekście zwraca uwagę na zasadnicze znaczenie pracy Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dla faktycznego wykorzystania prawa dostępu do dokumentów instytucji unijnych;

6. uznając prawo dostępu do informacji za jeden z kamieni węgielnych demokracji, podkreśla, że dostęp do informacji nie może prowadzić do naruszania innych praw podstawowych, takich jak prawo do prywatności i ochrony danych; podkreśla, że dostęp do informacji posiadanych przez instytucje UE jest głównym interesem obywateli, którzy pragną zrozumieć polityczne i gospodarcze rozważania, toczone w procesie podejmowania decyzji; uważa, że Komisja mogłaby zapewnić szerszy dostęp do informacji w dochodzeniach i sprawach dotyczących naruszeń bez zagrożenia dla celu dochodzenia oraz że nadrzędny interes publiczny może znakomicie uzasadniać dostęp do akt tych spraw, przede wszystkim w sprawach, które mogą dotyczyć praw podstawowych, zdrowia ludzkiego lub zwierzęcego i ochrony środowiska przed nieodwracalnym zniszczeniem, lub w toczących się postępowaniach związanych z dyskryminacją mniejszości lub naruszeniem godności ludzkiej, o ile zapewniona jest ochrona tajemnic handlowych i informacji delikatnej natury związanych ze sprawami sądowymi, sprawami dotyczącymi konkurencyjności i aktami osobowymi;

7. zachęca Komisję do kontynuowania obecnych starań, aby państwa członkowskie dokonały właściwej transpozycji dyrektywy w sprawie swobodnego przepływu i właściwie ją stosowały, przy pełnym wykorzystaniu uprawnień do wszczynania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; wzywa państwa członkowskie do usunięcia obecnie istniejących prawnych i praktycznych barier w swobodnym przemieszczaniu się oraz do niewprowadzania uciążliwych i nieuzasadnionych procedur administracyjnych lub do nietolerowania niedopuszczalnych praktyk ograniczających stosowanie tego prawa; wzywa ponadto Komisję do nasilenia wysiłków zmierzających do zwiększania wiedzy obywateli na temat ich prawa do swobodnego przemieszczania się oraz do pomagania im w korzystaniu z tego prawa, przede wszystkim w sytuacjach, gdy im się tego prawa odmawia lub je ogranicza, lub gdy podejmowane są działania, które skutkują dyskryminacją pośrednią; w tym kontekście wzywa Komisję do przedstawienia oceny strategii politycznych związanych ze swobodnym przepływem w kolejnym sprawozdaniu na temat obywatelstwa UE oraz do zaproponowania konkretnych sposobów i środków wsparcia w odniesieniu do stosowania zasady swobody przepływu; podkreśla, że chociaż pojęcie obywatelstwa Unii ściśle wiąże się z prawem do swobody przemieszczania się, wszyscy obywatele, którzy nie opuszczają swojego państwa członkowskiego pochodzenia, również korzystają z praw obywatelskich przysługujących im jako obywatelom Unii;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

8. ponawia swoje wcześniejsze apele do państw członkowskich o zapewnienie swobody przemieszczania się wszystkim obywatelom UE i ich rodzinom, bez dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub przynależność państwową; ponownie wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia praw przyznanych na mocy art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾ nie tylko małżonkom różnej płci, ale także partnerom zarejestrowanym w związku, członkom gospodarstwa domowego obywatela UE i partnerom, którzy pozostają w odpowiednio poświadczonym, stałym związku z obywatelem UE, w tym osobom tej samej płci pozostającym w związkach, w oparciu o zasady wzajemnej uznawalności, równości, niedyskryminacji, godności oraz poszanowania życia osobistego i rodzinnego; wzywa w związku z tym Komisję do zapewnienia ścisłego stosowania dyrektywy;

9. wzywa państwa członkowskie do usuwania przeszkód w swobodnym przepływie obywateli UE oraz do podejmowania kierowanych do pracowników mobilnych działań dostarczających wytyczne i wskazówek odnoszących się do możliwości zatrudnienia oraz do warunków życia i pracy w UE, przy jednoczesnym uczuleniu obywateli na zagrożenia wynikające z nielegalnego zatrudnienia oraz na korzyści związane z uzyskaniem legalnej pracy (korzyści podatkowe, zabezpieczenie społeczne, prawo do szkolenia zawodowego, prawo do obywatelstwa, mieszkania i łączenia rodzin, dostęp dzieci do nauki i edukacji), za pomocą istniejących już narzędzi (EURES);

10. apeluje o lepszą harmonizację między państwami członkowskimi borykającymi się z takimi problemami, jak podwójne opodatkowanie i brak harmonizacji opodatkowania emerytur dla obywateli UE i wzywa w związku z tym państwa członkowskie do aktualizacji ich dwustronnych umów o współpracy; popiera starania Komisji zmierzające zaproponowanie nowych przepisów mających na celu likwidację tych barier i uważa, że szczególną uwagę należy zwrócić na kwestię rejestracji pojazdów silnikowych uprzednio zarejestrowanych w innym państwie członkowskim;

11. apeluje do tych państw członkowskich, które na mocy uzgodnionego dla Rumunii i Bułgarii traktatu o przystąpieniu do UE podjęły decyzję o wprowadzeniu siedmioletniego moratorium – do dnia 1 stycznia 2014 r. – w sprawie swobodnego przepływu pracowników z tych dwóch krajów na terytorium UE lub o dalszym stosowaniu rozwiązań przejściowych ograniczających dostęp obywateli Rumunii i Bułgarii do swoich rynków pracy ⁽²⁾, o jak najszybszą zmianę swoich decyzji, biorąc pod uwagę zasadę równości, zakaz dyskryminacji, ich nieuzasadniony charakter i zasadę solidarności, tak aby związane z obywatelstwem UE prawa pracownicze nie były dłużej ograniczane w przypadku obywateli rumuńskich i bułgarskich;

12. wzywa Komisję do zwracania większej uwagi oraz do udzielania precyzyjniejszych odpowiedzi na liczne petycje dotyczące trudności z przepływem dokumentów stanu cywilnego i z wzajemnym uznawaniem tych dokumentów i ich skutków ⁽³⁾; podkreśla znaczenie jak najszybszych postępów na drodze do zapewnienia wzajemnego uznawania i swobodnego przepływu dokumentów stanu cywilnego bez jakiegokolwiek dyskryminacji zgodnie z art. 21 Karty praw podstawowych;

13. podkreśla fakt, że masowe wydalenia stanowią naruszenie przepisów dyrektywy w sprawie swobodnego przepływu, nie mówiąc o łamaniu podstawowych wartości i zasad leżących u podstaw Unii Europejskiej; przypomina, że zgodnie z dyrektywą w sprawie swobodnego przepływu ograniczenia w swobodnym przepływie i osiedlaniu z powodów polityki publicznej lub bezpieczeństwa publicznego mogą być nakładane wyłącznie w oparciu o osobiste zachowanie, bez jakiegokolwiek dyskryminacji z powodu niepełnosprawności, pochodzenia etnicznego lub narodowego, a brak środków do życia lub jakiegokolwiek inny motyw związany z wynagrodzeniem, karą lub pozbawieniem praw wyborczych nie może być wykorzystywany jako uzasadnienie automatycznego wydalenia obywateli UE (pkt 16 preambuły, art. 14);

14. nalega, aby państwa członkowskie zaprzestały polityki, a także unieważniły i uchyliły przepisy, które dyskryminują, bezpośrednio lub pośrednio, Romów lub inne mniejszości na tle rasowym i etnicznym, i wzywa je do zaprzestania wszelkich form prześladowań, eksmisji i wydaleń oraz konfiskaty majątku jakiegokolwiek mniejszości etnicznej; wzywa wszystkie państwa członkowskie i UE do przyjęcia wspólnej odpowiedzialności za promowanie i ułatwianie integracji wspólnot romskich poprzez przyznanie im takich samych praw i obowiązków jak innym obywatelom europejskim, zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz integracji Romów ⁽⁴⁾, a także z komunikatem Komisji zatytułowanym „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r. (COM(2011)0173), oraz do popierania i ochrony ich praw podstawowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ Zob. m.in. petycje 0810/2011 i 0900/2011.

⁽³⁾ Zob. m.in. petycję 0632/2008.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0092

Czwartek, 29 marca 2012 r.

15. wzywa Komisję do powiązania priorytetów włączenia społecznego z jasnym pakietem celów, które obejmują ochronę obywateli przed dyskryminacją we wszystkich obszarach życia oraz wspieranie dialogu społecznego między Romami a nie-Romami w celu zwalczania rasizmu i ksenofobii; wzywa Komisję jako strażniczkę Traktatów do dopilnowania, żeby odpowiednie przepisy były w pełni wdrażane oraz żeby nakładane były stosowne kary za przestępstwa na tle rasowym ⁽¹⁾;

16. wyraża niepokój, że choć prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu jest mocno zakorzenione w prawie pierwotnym Unii i zostało szeroko rozwinięte w prawodawstwie wtórnym, regulacje prawne nadal stosowane są w sposób niesatysfakcjonujący; podkreśla, że państwa członkowskie powinny prowadzić współpracę, aby wyeliminować wszystkie utrzymujące się przeszkody administracyjne i prawne, na które ich uwagę zwróciły instytucje UE, jak również Komisja Petycji; apeluje do Komisji o szczegółową ocenę tego, czy ustawodawstwa państw członkowskich i stosowane przez nich praktyki naruszają prawa obywateli UE zapisane w Traktacie WE i w odnośnej dyrektywie, oraz czy nie nakładają one na obywateli UE i ich rodziny nieuzasadnionych obciążeń, które pośrednio ograniczają ich prawo do swobodnego przemieszczania się;

17. przypomina, że prawie 80 mln osób niepełnosprawnych mieszkających w Unii Europejskiej nadal napotyka często niemożliwe do pokonania przeszkody utrudniające im różnorodne korzystanie z przysługującego im jako obywatelom Unii prawa do swobody przemieszczania się; wzywa w związku z tym instytucje UE i państwa członkowskie do jak najszybszego zidentyfikowania i likwidacji przeszkód i barier ograniczających zdolność osób niepełnosprawnych do korzystania z praw przysługujących obywatelom UE, a także do ułatwienia osobom niepełnosprawnym dostępu do wszystkich środków transportu, infrastruktury, edukacji publicznej i informacji bez opóźnień lub dodatkowych kosztów, zgodnie z Europejską strategią w sprawie niepełnosprawności 2010–2020 (COM(2010) 0636) oraz wyżej wymienioną rezolucją Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r.; w tym kontekście zwraca również uwagę na nieproporcjonalnie wysoką liczbę osób starszych o ograniczonej sprawności ruchowej; wzywa do utworzenia podobnego do programu Erasmus programu dla osób niepełnosprawnych;

18. wzywa państwa członkowskie do zadbania, aby niesłyszące i niedosłyszące osoby podejrzane i oskarżone, jak również osoby poszkodowane w wyniku przestępstw miały – o ile zgłoszą taką potrzebę – możliwość skorzystania z pomocy odpowiednich tłumaczy języka migowego, z myślą o ochronie ich praw i zachowaniu ich godności, oraz zwraca uwagę Komisji na potrzebę istnienia takich usług;

19. apeluje do Komisji i państw członkowskich – w związku z propozycjami Komisji dotyczącymi ułatwienia lepszego dostępu do transgranicznej opieki zdrowotnej, a także biorąc pod uwagę, że prawo pacjentów do informacji ma podstawowe znaczenie – o obszerniejsze informowanie obywateli UE o przysługujących im prawach i dostępnych środkach ich egzekwowania, w tym o praktycznych aspektach, takich jak zwrot kosztów na podstawie europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do maksymalnego wykorzystania istniejącego potencjału usług teledygnalnej i e-zdrowia do roku 2020 przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej zgodności z europejskimi przepisami o ochronie danych; z ogromnym zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zakładającą opracowanie nowego systemu elektronicznej wymiany danych dotyczących zabezpieczenia społecznego i wzywa w związku z tym do wzmożonej współpracy między krajowymi systemami zabezpieczenia społecznego; popiera ponadto projekty pilotażowe mające dać obywatelom UE bezpieczny elektroniczny dostęp do ich danych jako pacjentów i zapewniające interoperacyjność dokumentacji medycznej pacjentów;

20. zauważa, że największymi przeszkodami utrudniającymi obywatelom korzystanie z bogatszej oferty i konkurencyjnych cen na rynku wewnętrznym są z jednej strony niedostateczna wiedza na temat praw konsumentów w innych krajach UE, a z drugiej brak informacji dla konsumentów dokonujących zakupów internetowych w innym państwie członkowskim; jest przekonany, że informacje przeznaczone dla konsumentów są niekiedy złożone oraz że niezbędne są uproszczenia, szczególnie w odniesieniu do etykietowania;

21. przypomina niedawne publikacje Komisji na temat wzmocnienia pozycji konsumentów i 20 głównych obaw, które uwypuklają utrzymujące się na jednolitym rynku braki w zakresie informacji, ustawodawstwa i wdrażania, np. w odniesieniu do nadużyć popełnianych przez niektórych dostawców usług informacyjnych; wzywa Komisję, aby za priorytet uznała stworzenie jednolitego rynku cyfrowego; z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji i jej zaangażowanie w proces wdrażania Aktu o jednolitym rynku; domaga się, by państwa członkowskie podjęły dalsze działania, skoordynowane z działaniami Komisji, w celu przezwyciężenia barier uniemożliwiających obywatelom uzyskanie dostępu do usług online; przyjmuje w związku z tym do wiadomości wnioski Komisji dotyczący europejskiego prawa umów;

⁽¹⁾ Zob. m.in. petycje 1351/2008, 0945/2010 i 1300/2010.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

22. uważa, że należy wprowadzić dalsze ułatwienia w dostępie do usług bankowych dla obywateli UE, którzy osiedlają się w innym państwie członkowskim; wzywa Komisję do podjęcia niezbędnych środków ustawodawczych mających na celu zagwarantowanie wszystkim obywatelom UE dostępu do zwykłego rachunku płatniczego; podkreśla potrzebę poprawy przejrzystości opłat bankowych;
23. zauważa nierówności między państwami członkowskimi w dziedzinie telefonii komórkowej i abonamentów internetowych; podkreśla, że do obniżki opłat za połączenia roamingowe doszło wyłącznie dzięki prawodawstwu UE; w związku z tym zwraca się o publikowanie kosztów wiadomości SMS, wiadomości MMS, połączeń telefonicznych fakturowanych za minutę i połączeń internetowych w poszczególnych państwach członkowskich, tak aby wspierać wprowadzanie stawek europejskich umożliwiających redukcję kosztów mobilności;
24. potępia praktyki sprzedaży związanej; wzywa, by Europejski Rok Obywateli został wykorzystany do zwrócenia uwagi obywateli na środki chroniące ich jako konsumentów i wspierające zachowanie przez nich siły nabywczej w czasach kryzysu;
25. wzywa Komisję do monitorowania prawidłowego stosowania przez państwa członkowskie rozporządzeń w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ze szczególnym uwzględnieniem nowych aspektów wprowadzonych rozporządzeniami (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, które weszły w życie z dniem 1 maja 2010 r.;
26. jest zaniepokojony faktem, że od wielu składających petycje wymagano w Wielkiej Brytanii zdania tzw. testu prawa stałego pobytu, żeby uzyskać dostęp do mieszkań socjalnych lub innych świadczeń, takich jak zasiłek dla bezrobotnych⁽¹⁾; zwraca szczególnie uwagę na fakt, że taki wymóg wprowadza pośrednią dyskryminację na tle narodowościowym, co jest sprzeczne z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004; wzywa Wielką Brytanię do dostosowania swojego ustawodawstwa do prawodawstwa UE;
27. wzywa Wielką Brytanię do zastosowania się do wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczących przenoszenia świadczeń pieniężnych z tytułu choroby⁽²⁾ oraz do niedokonywania sprawdzenia wcześniejszego pobytu, jeżeli można wykorzystać inne reprezentatywne elementy do ustalenia rzeczywistego powiązania z brytyjskim systemem zabezpieczenia społecznego;
28. jest zdania, że zaktualizowana dyrektywa o kwalifikacjach zawodowych powinna skupiać się na usunięciu przeszkód utrudniających mobilność edukacyjną zwłaszcza osobom młodym, a jednocześnie na uporządkowaniu źródeł informacji dostępnych obecnie pracownikom i zapewnić koordynację z portalem Twoja Europa; wzywa Komisję, by wspierała rozpowszechnianie informacji dotyczących mobilności wśród studentów, wykładowców oraz pracowników naukowych UE przez stworzenie systemu jednego punktu informacyjnego; zgadza się, że dobrowolna europejska legitymacja zawodowa może służyć za narzędzie ułatwiające mobilność Europejczyków oraz przykład „Europy obywateli”;
29. nalega, aby państwa członkowskie, które dotychczas tego nie uczyniły, opracowały systemy środków wyrównawczych wymagane na mocy art. 10 dyrektywy o kwalifikacjach zawodowych, w ramach systemu ogólnego, gdyż niedopełnienie tej czynności prowadzi do dyskryminacji na tle narodowościowym; w związku z tym podkreśla, że obywatele państw członkowskich, które przystąpiły do UE w roku 2004 i 2007, a zwłaszcza osoby uprawiające zawody z zakresu opieki zdrowotnej (lekarze, położne i pielęgniarki), donosili, że napotykali problemy związane z uznawaniem ich kwalifikacji zawodowych lub nabytych praw w państwie członkowskim innym niż ich własne⁽³⁾;
30. przypomina, że jedna z najstarszych pozostających w toku rozpatrywania petycji dotyczy dyskryminacyjnego traktowania obcojęzycznych wykładowców („lettori”) na wielu uniwersytetach włoskich⁽⁴⁾; wzywa Komisję do głębszego zbadania tzw. reformy Gelmini, która weszła w życie w grudniu 2010 r.; wzywa władze Włoch i odnośne uniwersytety do rozwiązania tych kwestii w trybie pilnym; uważa jednak, że nie chodzi tutaj o odosobniony przypadek, i dlatego rzecznicy praw obywatelskich z państw członkowskich mogliby się spotkać, aby wymienić poglądy na temat rozwiązań, jakie należy wprowadzić w Europie;

⁽¹⁾ Zob. m.in. petycje 0401/2009 i 1119/2009.

⁽²⁾ Sprawa C-299/05 z dnia 18 października 2007 r. oraz niedawna sprawa C-503/09 z dnia 21 lipca 2011 r.

⁽³⁾ Zob. m.in. petycję 0112/2009.

⁽⁴⁾ Zob. m.in. petycje 0511/1998 oraz 0689/1998.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

31. proponuje utworzenie specjalnego i bardzo regularnie aktualizowanego portalu internetowego, w którym organy administracji krajowej, regionalnej i lokalnej mogłyby zamieszczać informacje o tym, że dane sektory zawodowe poszukują pracowników, tak aby ułatwiać dobrowolną mobilność;

32. przypomina, że rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ ustanawia zasadę, że dzieci powinny mieć możliwość utrzymywania kontaktów z obojgiem rodziców przebywających w separacji, nawet jeśli mieszkają w różnych państwach członkowskich; podkreśla, że pomimo iż wprowadzenie i stosowanie odnośnych przepisów dotyczących praw dostępu należy do państwa członkowskiego, to ostatnie musi przestrzegać prawodawstwa Unii przy wykonywaniu swoich praw, w szczególności postanowień traktatów odnośnie do swobody wszystkich obywateli UE w zakresie przemieszczania się i zamieszkiwania w innym państwie członkowskim ⁽²⁾, jak również do zachowania więzi między rodzicami i dziećmi, dziadkami i wnukami czy braćmi i siostrami; dodaje, że odległe niekiedy terminy i liczba procedur, które obowiązują rodziców pragnących powrócić do kraju pochodzenia wraz ze swoim dzieckiem/ swoimi dziećmi, to przeszkoda w swobodnym przepływie obywateli UE; wzywa Komisję do zbadania domniemanej dyskryminacji małżonków niebędących obywatelami Niemiec w małżeństwach mieszanych w sprawach związanych z niemieckim Urzędem ds. Dzieci i Młodzieży (*Jugendamt*);

33. podkreśla znaczenie współpracy administracyjnej w sprawach dotyczących stanu cywilnego; wskazuje przykładowo, że każde państwo, które zamierza wprowadzić zmiany do uznawanych w innym państwie członkowskim Unii dokumentów stanu cywilnego dziecka, musi poinformować odnośne państwo członkowskie o zamiarze dokonania zmiany, tak aby dokumenty, takie jak akty urodzenia, nie mogły być zmieniane w sposób ukrywający tożsamość dziecka;

34. wskazuje, że każdego obywatela Unii uznanego za rodzica dziecka urodzonego w małżeństwie lub poza nim należy poinformować o możliwości odwołania się w przypadku separacji w celu uzyskania prawa do kontaktów, z wyjątkiem sytuacji, gdy istnieje realne i udowodnione zagrożenie dla dziecka stwierdzone wspólnie przez państwa, z których pochodzą rodzice i dziecko;

35. zwraca się o powołanie we wszystkich państwach członkowskich rzecznika lub przynajmniej rzecznika ds. dzieci, który dysponowałby wystarczającymi uprawnieniami umożliwiającymi dostęp do wszystkich dokumentów, a także uprawnieniami do kwestionowania orzeczeń sądowych, a to w celu prowadzenia koordynacji działań w przypadku skarg i trudności napotykanych przez rozwodzących się rodziców i zapobiegania w ten sposób sytuacjom, w których ci ostatni podejmują bezprawne działania, aby dochodzić prawa należnych w ich mniemaniu im i ich dzieciom; dodaje, że każdy obywatel może zwrócić się do rzecznika praw obywatelskich w swoim państwie pochodzenia, jak również w państwie, w którym jego zdaniem przysługujące mu prawa nie są przestrzegane;

36. wzywa państwa członkowskie, które nie ratyfikowały decyzji Rady z dnia 12 lipca 2010 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia ściślejszej współpracy w dziedzinie prawa właściwego dla rozwodów i separacji prawnej, do jej ratyfikowania, tak aby zapewnić równość obywateli europejskich stojących przed wyborem prawa właściwego dla rozwodów; wzywa ponadto Komisję, by promowała ten nowy instrument w trakcie Europejskiego Roku Obywateli, zważywszy że wraz ze wzrostem liczby małżeństw międzynarodowych nieuchronnie wzrasta też liczba międzynarodowych rozwodów;

37. uważa, że każdy obywatel, który uzna, że jego prawa są naruszane, powinien dysponować środkami odwoławczymi przynajmniej na szczeblu lokalnym, krajowym lub europejskim w celu obrony tych praw;

38. zwraca ponownie uwagę na problemy napotymane przez tych obywateli UE, którzy zdecydowali się skorzystać z prawa przedsiębiorczości na mocy art. 49 TFUE i legalnie nabyć w Hiszpanii własności, które następnie zostały zdelegalizowane; nalega na władze Hiszpanii, aby gruntownie przeanalizowały sposób stosowania *Ley de Costas* (ustawa o strefie przybrzeżnej) w celu unikania jej wpływu na prawa właścicieli nieruchomości, z uwzględnieniem faktu, że prawo własności nie należy do zakresu kompetencji UE i podlega zasadzie pomocniczości przewidzianej w traktatach;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Zob. m.in. petycję 1614/2009.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

39. ponownie przypomina główny priorytet Komisji Petycji: znaleźć rozwiązanie dla długotrwałych problemów związanych z własnością; podkreśla, że obywatele UE, zarówno danych państw członkowskich, jak i innych, mieli liczne poważne problemy z transakcjami dotyczącymi nieruchomości, gwarancjami bankowymi oraz naruszeniem praw własności, co przyczyniło się do braku zaufania na transgranicznym rynku nieruchomości oraz do problemów gospodarczych Europy; wzywa do rozszerzenia zasad ochrony konsumentów i swobody przemieszczania się na nieruchomości i ponawia żądanie pełnego poszanowania prawa do legalnie nabytej własności;

40. zdaje sobie sprawę z istnienia przeszkód, z powodu których obywatele UE nie mogą w pełni korzystać ze swoich praw wyborczych, mieszkając w innym kraju, podczas gdy jest to najbardziej konkretne polityczne prawo obywateli UE, a korzystanie z niego musi być wolne od wszelkich dyskryminujących i utrudniających formalności; wzywa Komisję i państwa członkowskie do intensywniejszego informowania obywateli o tym prawie za pomocą ukierunkowanych kampanii informacyjnych organizowanych przed określonymi wyborami; z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną przez Komisję wolę uproszczenia w przypadku obywateli UE procedury kandydowania w wyborach europejskich w ich kraju pobytu, i zachęca ją do przygotowania rozwiązań umożliwiających usprawnienie mechanizmów zapobiegania podwójnemu głosowaniu lub utracie prawa wyborczego; w związku z tym proponuje utworzenie europejskiego rejestru wyborczego na potrzeby wyborów europejskich; popiera działania Komisji na rzecz publikowania wyników wyborów do Parlamentu Europejskiego w tym samym czasie we wszystkich państwach członkowskich; wzywa państwa członkowskie do szukania lepszych rozwiązań na rzecz ulepszenia przepisów wyborczych oraz do promowania najlepszych praktyk; podkreśla, że bardziej bezpośredni udział obywateli poprzez europejskie partie polityczne to kluczowy krok na drodze do osiągnięcia „więcej” Europy oraz prawdziwszej demokracji;

41. proponuje, by propozycja przystąpienia do partii politycznej na szczeblu europejskim była częściej czyniona przy przystępowaniu do krajowej partii politycznej jako sposób propagowania zaangażowania politycznego obywateli w Europie;

42. jest zdania, że utworzenie fizycznego i internetowego punktu informacyjnego dla obywateli „Twoja Europa” jest ogromnie ważne dla osób poszukujących rady lub odszkodowania, czy są one rezydentami od dawna czy nowymi; jednocześnie przyznaje, że sieci informacyjne i sieci rozwiązywania problemów utworzone przez Komisję (takie jak Europe Direct, „Solvit”, Europejskie Centra Konsumentckie) są ważnymi partnerami w rozpatrywaniu skarg dotyczących niewłaściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego lub ograniczania praw obywateli UE; wzywa Komisję do bardziej aktywnego promowania tych przystępnych usług online nie tylko poprzez zaangażowanie istniejących na szczeblu UE służb pomocy i rozwiązywania problemów, lecz także zwłaszcza poprzez bardziej kompleksowe i aktywniejsze informowanie o nich obywateli;

43. uważa, że pracownicy transgraniczni, którzy padają ofiarą obciążeń administracyjnych w państwach członkowskich, potrzebują lepszych, bardziej ukierunkowanych informacji na temat ich praw socjalnych i zawodowych; zachęca Komisję do wydania materiałów informacyjnych omawiających w jasny i prosty sposób prawa przysługujące wszystkim obywatelom UE, którzy przemieszczają się, pracują, studiują, robią zakupy, podróżują i korzystają ze swoich praw politycznych w kontekście transgranicznym; jest zdania, że nowy, nastawiony na potrzeby obywateli system ADR (alternatywne procedury rozwiązywania sporów) stworzony w oparciu o istniejące organy doradcze i struktury administracyjne znacznie przyczyni się do zapewnienia konsumentom pozasądowych procedur rozstrzygania sporów, które będą przystępne cenowo, korzystne i dostępne;

44. proponuje, żeby Komisja przeprowadziła badania w celu uzyskania informacji o tym, w jaki sposób obywatele UE chcieliby być informowani o działalności Unii, tak aby bardziej bezpośrednio spełnić ich oczekiwania;

45. wzywa Komisję do poprawy dostarczania na terytorium UE informacji na temat działalności Unii poprzez zwiększenie liczby lokalnych punktów informacyjnych;

46. wzywa do zredukowania do niezbędnego minimum liczby dokumentów wymagających tłumaczenia poświadczonego w przypadku postępowań sądowych, tak aby nie opóźniać obrony obywatela i aby unikać powstawania nadmiernych kosztów sądowych;

47. apeluje, by każdy obywatel UE uznający się za ofiarę nadmiernej gorliwości lub nadużycia władzy ze strony organów administracyjnych lub policyjnych innego państwa członkowskiego mógł bez trudu wnieść do właściwych władz krajowych bądź lokalnych skargi na te podmioty;

Czwartek, 29 marca 2012 r.

48. apeluje, by Komisja Europejska, która działa na rzecz partnerstw miast europejskich, nie skupiała się wyłącznie na przyznawaniu pomocy dla partnerstw z nowymi państwami członkowskimi bądź z państwami trzecimi, lecz by wcześniej ustanowione partnerstwa miast mogły nadal korzystać ze środków pomocowych UE, tak aby zapewnić ich trwałość, która jest obecnie zagrożona;
49. uważa, że każdy obywatel UE ma prawo do swobodnego dostępu do bezstronnych informacji wysokiej jakości; z coraz większym zaniepokojeniem śledzi tworzenie organów kontrolujących media, mających zbyt bliski związek z władzą polityczną;
50. uważa, że Unia powinna bardziej regularnie komunikować się za pośrednictwem telewizji, która jest ważnym źródłem informacji; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje przyznanie dodatkowych środków budżetowych na rzecz kanału Euronews;
51. z zadowoleniem przyjmuje niedawny wniosek Komisji dotyczący zwiększenia ochrony obywateli UE przez placówki dyplomatyczne i konsularne wszystkich państw członkowskich, zwłaszcza poprzez sprecyzowanie, kiedy uznaje się obywatela za niemającego przedstawicielstwa, oraz określenie rodzaju pomocy, jakiej państwa członkowskie standardowo udzielają w razie potrzeby;
52. gratuluje Komisji utworzenia portalu „e-sprawiedliwość”, na którym umieszczone jest użyteczne kompendium informacji na temat mechanizmów prawnych w państwach członkowskich;
53. zachęca Komisję do współpracy z Komisją Petycji przy opracowywaniu nowego sprawozdania na temat obywatelstwa w 2013 r.; w związku z tym wyjaśnia, że przed opublikowaniem kolejnego sprawozdania Komisja Petycji – w szczególności na podstawie otrzymanych petycji – dokona krytycznej oceny uzyskanych wyników w związku ze wzmocnieniem obywatelstwa Unii, oraz w razie potrzeby wezwie Komisję do podjęcia dalszych działań;
54. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą ogłoszenia roku 2013 Europejskim Rokiem Obywateli, który podniesie poziom świadomości na temat praw i korzyści związanych z obywatelstwem Unii; wzywa Komisję do wykorzystania – we współpracy z władzami lokalnymi, regionalnymi i krajowymi oraz przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego – tej okazji do natężenia działań mających na celu ochronę i promowanie praw obywatelskich, a tym samym wzmocnienie statusu i wizerunku UE jako obrońcy praw obywatelskich i pomocnika ułatwiającego korzystanie z nich; podkreśla znaczenie wykorzystania strategicznego potencjału roku 2013 do przyspieszenia zmian społeczno-politycznych koniecznych do rozwiązania problemu braku zaufania, który pogłębiły kryzysy gospodarcze; apeluje o potraktowanie obywatelstwa Unii jako priorytetu obecnej prezydencji Rady Unii Europejskiej; wyraża nadzieję, że w czasie Europejskiego Roku Obywateli w 2013 r. będą poruszane problemy społeczno-gospodarcze UE, a także prowadzone prace na rzecz rynku przynoszącego korzyści dla obywatelom, a jednocześnie znacząco podnoszące ogólną świadomość na temat statusu obywateli UE;
55. proponuje, by w bieżącym roku 2012 Komisja zainicjowała na szczeblu Unii konkurs, którego celem byłoby stworzenie logo Europejskiego Roku Obywateli;
56. wzywa Parlament i Radę Europejską do zadbania, by państwa członkowskie dysponowały środkami budżetowymi wystarczającymi do zapewnienia odpowiednich warunków do przebiegu Europejskiego Roku Obywateli 2013 oraz związanych z nim działań, szczególnie prowadzonych za pośrednictwem mediów, aby osiągnąć założone cele;
57. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-